

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.IV.35.330/2015/3.szám

A Kúria dr. Márton Veronika pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a Dobosné dr. Paszternák Éva családtámogatási referens által képviselt alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében dr. Szabó Róbert főosztályvezető által képviselt beavatkozó beavatkozott, a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. február 09. napján kelt 14.K.27.183/2014/25. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 27. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.27.183/2014/25. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2013. február 8. napján fogyatékosági támogatás iránti kérelmet terjesztett elő az alperes Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Igazgatóságánál (a továbbiakban: Igazgatóság), mely kérelmet a hatóság határozatával elutasította. A határozat indokolása szerint a Rehabilitációs Szakigazgatási Szerv (a továbbiakban: RSzSz) I.fokú Szakértői Bizottsága szakvéleményében megállapította, hogy a

felperes nem súlyosan fogyatékos.

A fellebbezés nyomán eljáró alperes határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint a másodfokú eljárásában megkereste az alperesi beavatkozó II. fokú Orvosi Bizottságát, amely az elsőfokú eljárásban hozott szakvéleményt megerősítette. A felperes tehát a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: Fot.) 23. § (1) bekezdése értelmében nem minősül súlyosan fogyatékos személynek.

A felperes keresetében mindkét fokú határozat hatályon kívül helyezését kérte és a fogyatékosági támogatás megállapítását. Sérelmezte, hogy nem a valós egészségi állapota, tényleges fogyatékosága figyelembe vételével született a döntés. Hivatkozott arra, hogy mindkét csípőízületénél protézis került beültetésre, miáltal a felálláshoz szükséges mozgáskoordinációja súlyosan sérült. Kérte a perben igazságügyi orvosszakértő kirendelését.

A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.27.183/2014/25.számú ítéletével a keresetet elutasította. Hivatkozott a Fot. 23. § (1) bekezdés a)-h) pontjaira, valamint arra, hogy a perbeli jogvitás kérdés orvosi szakkérdés, ezért igazságügyi orvosszakértőt rendelt ki, tekintettel arra is, hogy a felperes a keresetében mindkét fokú orvosszakértői vélemény tartalmát vitatta.

A beterjesztett igazságügyi szakértői véleményt a bíróság ítélete alapjául elfogadta, megalapozottnak, aggálymentesnek, hiánytalannak minősítette, és erre tekintettel a felperes új igazságügyi szakértő kirendelésére irányuló kérelmét - figyelemmel a Pp. 182. (3) bekezdésére - elutasította. Kifejtette, hogy tévesen hivatkozott a felperes arra, hogy a szakértő nem vette figyelembe a csípőprotézis beültetését, és ezért született a valóságnak nem megfelelő szakértői vélemény. Ezzel szemben tény, hogy a csípőprotézis beültetés az előzményi adatoknál a szakértői véleményben rögzítésre került. A szakértő összegző véleménye szerint pedig nem minősül a felperes mozgásszervi fogyatékosnak, mivel a súlyos fogyatékoság minősítésének és felülvizsgálatának, valamint a fogyatékosági támogatás folyósításának szabályairól szóló többször módosított 141/2000. (VIII.9.) Kormányrendelet (továbbiakban: Korm. rendelet) 1.sz. mellékletében nevesített segédeszköz állandó használatára nem szorul, továbbá a 6. pontban meghatározott mozgásszervi elváltozások nem állnak fenn nála. Minderre tekintettel a fogyatékosági támogatás megállapíthatósága szempontjából a felperes nem minősíthető súlyos fogyatékosnak. Rögzítette a bíróság, hogy ezt támasztotta alá a közigazgatási eljárásban beszerzett két szakértői vélemény is. Így tehát a fogyatékosági támogatás jogszabályi feltételei nem állnak fenn, az alperes és az

elsőfokú hatóság sem sértett jogszabályt amikor a felperes kérelmét elutasította.

A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Mindenekelőtt kifogásolta a tényállás tisztázatlanságát, mert álláspontja szerint a bíróság által kirendelt igazságügyi orvosszakértő szakvéleménye iratellenes és önellentmondó, és ebből következően tévedett az elsőfokú bíróság amikor azt állapította meg, hogy a felperes nem minősül súlyosan fogyatékos személynek. Kérte felperes elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelemnek helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan pedig az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését. Kifejtette, hogy jogszabálysértően nem alkalmazta az elsőfokú bíróság a Pp. 182. § (3) bekezdését, ugyanis jelen ügyben a szakvélemény helyességéhez nyomatékos kétség fért, ezáltal másik szakértőt kellett volna kirendelni. Rögzítette a felperes, hogy már a perben pártfogó ügyvédje útján, de személyesen is kérelmezte az új szakvélemény beszerzését, mert a szakértő hibás megállapításokat tett, annak ellenére mellőzte a csípőprotézis beültetésének elemzését, hogy az arra vonatkozó kórházi és orvosi iratok rendelkezésre álltak. Egyébként a szakértő a vizsgálat során nem engedett igénybe venni az öltözködéshez segítséget, ezért írta le a szakvéleményben, hogy a felperes önállóan tud öltözködni, de az már nem szerepelt, hogy milyen hosszadalmasan. Annak ellenére nem állapították meg a súlyos fogyatékossgot, hogy csak támbottal és ortopéd cipő hordása mellett tud mozogni, valamint az otthoni közlekedéshez elektronikus kismotor került már évekkal korábban részére kiutalásra. Az elsőfokú bíróságnak mindenképpen új szakértőt kellett volna a tényleges állapot megállapítására kirendelnie. A mozgásszervi károsodás vonatkozásában a hatályos jogszabály 23. § (1) bekezdés e) pontja szabályait idézve rögzítette, hogy álláspontja szerint az ő mozgásszervi betegsége azzal már nem befolyásolható, hogy támbotot használ. A korábbi, mindkét oldali csípőprotézis beépítése ellenére a mozgása nem megfelelő, a károsodás oly mértékű, hogy kíséző nélkül még támbottal sem tudja a lakást elhagyni, vagy csak az elektromos kismotor igénybevételével.

A bíróság egyebek mellett azért nem rendelt ki új szakértőt, mert a szakvélemény megegyezett a közigazgatási eljárásban beszerzett két szakvéleménnyel. A felperes ugyanakkor éppen azért nyújtott be keresetet, mert nem értett egyet a két korábbi szakértői véleménnyel. Már azok is iratellenesek voltak. Az igazságügyi szakértői vélemény is ellentétes az orvosi iratokkal.

Becsatolta jelen felülvizsgálati kérelméhez a két nappal korábban készült ambuláns lapot, melyből az látható, hogy a mozgásállapota, terhelhetősége romlik, a jobboldali lábujjak zsibbadnak, fájnak, baloldalon forgótól kül-boka irányába sugárzó derékfájdalmi

vannak, bal lábujjait nem érzi, járáskor beakadnak. A vállak mozgása is beszűkült, öltözködni, tisztálkodni nem tud egyedül. Az állapotvizsgálat továbbá rögzíti, hogy a csípőízületekben a külső harmadban kötöttség van, a járása instabil, bizonytalan. Gyógycipőt visel, támbottal és mopeddel járóképes csak. Tehát mindebből megállapítható, hogy az elsőfokú bíróságnak az orvosi iratokkal ellentétes szakértői vélemény miatt újabb igazságügyi szakértőt kellett volna kirendelnie.

Az alperes és az alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275.§ (1) és (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a felülvizsgálati kérelem keretei között, a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban felülmérlegelésre csak kivételesen van mód, amennyiben az elsőfokú bíróság a tényállást nem tárta fel, a meghozott ítélet iratellenes, logikátlan, vagy kirívóan okszerűtlen.

Jelen ügyben a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben felhozott okokból nem jogszabálysértő.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében mindenekelőtt arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróságnak új szakértőt kellett volna igénybe venni a felperes tényleges egészségi állapotának megállapítása érdekében, a perbe bevont igazságügyi szakértői vélemény ugyanis nem megalapozott. A felperes sérelmezte, hogy a szakértő hibás megállapításokat tett, mely szerint a felperesnek nincs is csípőprotézise, tehát az igazságügyi szakértő az orvosi dokumentációt nem, illetve nem teljes körűen vette figyelembe.

A Kúria rögzíti, hogy a Pp.182. § (3) bekezdése értelmében a bíróság a már kirendelt szakértő mellett más szakértőt akkor rendelhet ki, hogyha a szakértői vélemény homályos, hiányos, önmagával vagy más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékosan kétség fér.

A Kúria a per adatai alapján megállapította, hogy a másik szakértő kirendelésére vonatkozó felperesi indítvány nem volt megalapozott.

Az elsőfokú bírósági eljárásban 13. sorszám alatt előterjesztett

igazságügyi orvosszakértői lelet és vélemény 3-6. oldalig részletesen, évekre lebontva tartalmazza a felperes orvosi dokumentációját, benne a csípőprotézis beültetését tartalmazó ortopédiai leletet is. Ezen túlmenően a szakértői vélemény az összegző vélemény részében külön is rögzíti, hogy 2003 októberében baloldali, 2004 novemberében pedig jobboldali csípőprotézis beültetés történt. Ebből következően tehát a felperes által hiányolt adatokat tartalmazza az igazságügyi szakértői vélemény, az tényyszerűen nem tekinthető hiányosnak, illetőleg iratellenesnek. Az igazságügyi szakértői vélemény a felperes egészségi állapotát, az alapul szolgáló orvosi dokumentáció teljes körének figyelembevételével, annak részletes értékelésével hozta meg, és jutott ugyanarra az álláspontra, mint az I. és II. fokú orvosszakértői bizottsági vélemények. Ennél fogva tehát a Pp. 182. § (3) bekezdésben foglalt olyan körülmény, mely más szakértő kirendelését indokolta volna, nem állt fenn, nem jogszabálysértő, hogy az elsőfokú bíróság újabb szakértő kirendelésének nem adott helyt.

A Kúria rögzíti, hogy az igazságügyi szakértői véleményre alapozott ítélet érdemben jogszerű. A közigazgatási eljárásokban eljáró szakértői bizottságok és az annak nyomán meghozott határozatok részletesen tartalmazták, hogy a Fot. 23.§ (1) bekezdés e) pontja, valamint a 141/2000. (VIII.9.) Korm. rendelet mellékletében foglaltakra tekintettel nem minősül a felperes súlyosan fogyatékosnak a fogyatékosági támogatás megállapíthatósága tekintetében. Ezt erősítette meg a perben készült igazságügyi szakértői vélemény is, mely tehát összhangban állt a megelőző szakértői véleményekkel. A rendelkezésre álló dokumentáció alapján a szakértői vélemény nem volt aggályos, nem álltak fenn a Korm. rendelet 1. számú melléklet 5., 6. pontjaiban foglaltak, azaz, hogy a felperes helyváltoztatása külön jogszabályban meghatározott segédeszköz állandó és szükségszerű használatát igényli, vagy a külön jogszabály szerinti mozgásszerű betegsége miatt állapota segédeszközzel eredményesen nem befolyásolható.

A felperes utóbb készült és csatolt orvosi leletével kapcsolatban a Kúria utal a Pp. 339/A. §-ában foglaltakra, mely szerint a bíróság a közigazgatási határozatot - a jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül. A Kúria számos döntésében rámutatott arra, hogy a közigazgatási határozat törvényességének felülvizsgálata során azokat a tényeket lehet/kell figyelembe venni, melyek a közigazgatási hatóság döntése meghozatalakor fennálltak. Utóbb bekövetkezett tényállás-változás nem tehet jogszabálysértővé egy közigazgatási határozatot. Jelen esetben az állapotrosszabbodás újabb kérelem benyújtására adhat alapot, de nem a korábbi határozat megváltoztatására.

Fentiek alapján a Kúria Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján az érdemben

elsőfokú ítéletet hatályában fenntartotta.

Költségekről rendelkezni nem kellett, mivel a Fot. 23/D.§ (5) bekezdése alapján az eljárási illeték- és költségmentes.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet, a beavatkozó nyilatkozatot nem terjesztett elő, részükre perköltség megállapítása nem merült fel.

A pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Budapest, 2016. január 12.

Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt sk. bíró